

F. t. l. vedr. generelle tilskud til amtskommuner og kommuner

- indførelse af en tilsvarende procent på 10 pct. af den gennemsnitlige skatteudskrivning for de dele af en kommunes beskatningsgrundlag pr. indbygger, der ligger mellem 100 og 125 pct. af landsgennemsnittet,
- en forhøjelse af tilsvarende procenten fra 25 til 40 pct. af den gennemsnitlige skatteudskrivning for de dele af en kommunes beskatningsgrundlag pr. indbygger, der overstiger 125 pct. af landsgennemsnittet,
- en skærpelse af skattegrundlagsudligningen efter hovedstadsudligningsloven, således at der foretages en udligning af forskellen mellem hver (amts)kommunes og det gennemsnitlige beskatningsgrundlag pr. indbygger med 70 pct. af den gennemsnitlige skatteudskrivning,
- en tilpasning af den vækstkommunale udligningsordning i hovedstadsudligningsloven med henblik på en mere nuanceret hensyntagen til vækst, særlige udgiftsbehov og kommunernes økonomiske forhold i det hele taget.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i de samtidig hermed fremsatte forslag til ændring af de respektive lovbestemmelser.

4. Ændrede regler om kommunale og amtskommunale skatter og afgifter

a) Ved forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme søges hjemmel til:

- at Københavns og Frederiksberg kommuner også kan opkræve amtskommunal - og ikke som i dag kun kommunal - dækningsafgift af de offentlige ejendomme, der ligger i de to kommuner, således at disse i denne henseende ligestilles med amtskommunerne,
- at tillægsgrundskylden ophæves. Allerede i dag har mange kommuner besluttet sig for ikke at opkræve tillægsgrundskyld, og det samlede provenu af denne skat udgør i dag kun 2,6 miH. kr. Indførelsen af bopælspligt ved køb af landbrugsejendomme vil endvidere medføre, at tillægsgrundskylden efterhånden helt vil miste sin betydning. Hensynet til en forenkling taler således for en ophævelse af denne skat.

b) Ved forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat søges hjemmel til:

- at reglerne om skattedeling ved midlertidige ophold ud over 3 måneder i en anden kommune end skattekommunen - den såkaldte landliggerkat - ophæves. Forslaget er dels en følge af, at hjemstedskommunen normalt har langt den overvejende del af de kommunale udgifter til de personer, som har midlertidigt ophold i en anden kommune, dels en følge af ønsket om en forenkling af administrationen. Sommerhuskommunernes tab herved vil blive afbødet gennem den foran under 3.a) omtalte ændring af beskatningsgrundlagsbegrebet i de kommunale og amtskommunale udligningsordninger,
- at den kommunale udskrivningsprocent vedrørende indkomsterne hos personer med begrænset skattepligt forhøjes fra 15 til 20 pct. Det drejer sig om personer, der uden at have bopæl her i landet har lønindtægt her, oppebærer pension her fra landet eller driver erhvervsaktivitet eller ejer fast ejendom her i landet. Ved forhøjelsen af udskrivningsprocenten fra 15 til 20 pct. vil der for så vidt angår indkomsterne hos disse personer ske en tilnærmelse af den kommunale og amtskommunale beskatning til det skatteniveau, der er gældende for fuldt skattepligtige personer, således som det var den oprindelige hensigt.

For en udførligere fremstilling af de under a) og b) omtalte ændringsforslag henvises til bemærkningerne til de enkelte lovforslag.

III. Kompleksets økonomiske konsekvenser

1. Konsekvenser for staten samt for kommunerne og amtskommunerne under ét

I tabel 1 er vist virkningerne, målt i 1979 prisniveau, for staten, kommunerne og amtskommunerne under ét af det samlede kompleks af lovforslag samt af de allerede besluttede omlægnings- og opgavefordelingen, der indgår i beregningerne. I tabellen er ikke medtaget de dele af komplekset - især den foreslåede ændring af tilskudene efter objektive udgiftsbehovskriterier - der alene indebærer en ændret fordeling af økonomiske midler mellem kommunerne eller amtskommunerne, men ikke påvirker det samlede forhold mellem staten og den kommunale sektor.